

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. szeptember 17.*

„Előzetes döntéshozatali eljárás — Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — Egyetemes szolgáltatás és felhasználói jogok — 2002/22/EK irányelv — 28. cikk — A számokhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés — Nem földrajzi számok — 2002/19/EK irányelv — 5., 8. és 13. cikk — A nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörei — Áellenőrzés — Hívástranzit-szolgáltatások — Olyan nemzeti szabályozás, amely a telefonhívások tranzitszolgáltatói számára azt írja elő, hogy ne alkalmazzanak magasabb díjakat a nem földrajzi számok hívása esetén, mint a földrajzi számok hívása esetén — Jelentős piaci erővel nem rendelkező vállalkozás — A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság”

A C-85/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) a Bírósághoz 2014. február 18-án érkezett, 2014. február 12-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **KPN BV**

és

az **Autoriteit Consument en Markt (ACM)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (előadó) és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. március 11-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a KPN BV képviseletében L. Mensink, T. van der Vijver és C. Schillemans advocaten,
- a holland kormány képviseletében M. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. De Stefano avvocato dello Stato,

* Az eljárás nyelve: holland.

– az Európai Bizottság képviseletében F. Wilman, G. Braun és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2015. április 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 337., 11. o.) módosított, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.; a továbbiakban: egyetemes szolgáltatási irányelv) 28. cikke (1) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a KPN BV (a továbbiakban: KPN) és az Autoriteit Consument en Markt (ACM) (fogyasztóvédelmi és piacfelügyeleti hatóság) között folyó azon peres eljárásban terjesztették elő, amelynek tárgya egy kényszerítő bírság terhe melletti meghagyás volt, amely kötelezte a KPN-t a nem földrajzi számok felé irányuló hívások tranzitszolgáltatásaira vonatkozó díjainak csökkentésére.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó új jogi keretszabályozás

- 3 Az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó új jogi keretszabályozás (a továbbiakban: ÚKSZ) a 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 337., 37. o.) módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (Keretirányelv) (HL L 108., 33. o.; a továbbiakban: keretirányelv) és a hozzá kapcsolódó egyedi irányelvekből áll, nevezetesen az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (Engedélyezési irányelv) (HL L 108., 21. o.), az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (Hozzáférési irányelv) (HL L 108., 7. o.), az egyetemes szolgáltatási irányelvből és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 37. o.).

– A keretirányelv

- 4 A keretirányelv 2. cikke előírja:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

[...]

g) »nemzeti szabályozó hatóság«: a tagállam által az ezen irányelvben és a különös irányelvekben foglalt szabályozási feladatok bármelyikével megbízott szerv vagy szervek;

[...]

l) »egyedi irányelvek«: az [engedélyezési irányelv], a [hozzáférési irányelv], az [egyetemes szolgáltatási irányelv] és a [...] 2002/58 irányelv.

[...]”

- 5 A keretirányelv „A konzultáció és az átláthatóság mechanizmusa” című 6. cikke rendelkezik a nemzeti szabályozó hatóságok (a továbbiakban: NSZH) és az érdekelt felek között abban az esetben folytatott nemzeti konzultációs eljárások létrehozásáról, amikor az NSZH-k ezzel az irányelvvel vagy az egyedi irányelvekkel összhangban olyan intézkedéseket kívánnak tenni, amelyek jelentősen befolyásolják az érintett piacot.
- 6 Ezen irányelvnek „Az elektronikus hírközlés belső piacának konszolidációja” című 7. cikke többek között azt a kötelezettséget rója a tagállamok NSZH-ira, hogy tegyék hozzáférhetővé az Európai Bizottság és a többi tagállam NSZH-ja számára azon intézkedések tervezetét, amelyeket az e cikk (3) bekezdésében foglalt esetekben meghozni szándékoznak. Az említett irányelv 7a. cikke meghatározza a többek között az üzemeltetőket terhelő különféle kötelezettségek előírásával, módosításával vagy visszavonásával kapcsolatban javasolt megoldások következetes alkalmazására vonatkozó eljárást.
- 7 A keretirányelv 8. cikke rögzíti azokat az általános célokat és szabályozási elveket, amelyek tiszteletben tartását az NSZH-knak az ezen irányelvben, valamint az egyedi irányelvekben meghatározott szabályozási feladataik teljesítése során biztosítaniuk kell.
- 8 Az említett irányelv 16. cikke meghatározza a piacelemzési eljárás végrehajtására vonatkozó szabályokat.

– Az egyetemes szolgáltatási irányelv

- 9 Az egyetemes szolgáltatási irányelv 2. cikkének d) és f) pontja értelmében:

„d) »földrajzi szám«: a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő olyan szám, amely számjegyszerkezetének egy része a hálózati végpont fizikai helyére történő hívásirányításra használt földrajzi jelentséggel bír;

[...]

f) »nem földrajzi szám«: a nemzeti távbeszélő számozási tervben szereplő olyan szám, amely nem földrajzi szám. Ide tartoznak többek között a mobil hívószámok, a díjmentes és az emelt díjas hívások hívószámai.”

- 10 Ezen irányelvnek „A számokhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés” című 28. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható – kivéve azt az esetet, ha valamely hívott előfizető kereskedelmi okokból úgy döntött, hogy meghatározott földrajzi területeken lévő hívó felek hozzáférést korlátozza – az érintett [helyesen: hatáskörrel rendelkező] nemzeti hatóságok minden szükséges lépést megtegyenek annak biztosítására, hogy a végfelhasználók:

- a) nem földrajzi számok használatával hozzá tudjanak férni a szolgáltatásokhoz, [helyesen: hozzá tudjanak férni a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz] és használni tudják azokat [az Európai Unió] belül; valamint
- b) az üzemeltető által alkalmazott technológiától és készülékektől függetlenül hozzá tudjanak férni a Közösségen belül biztosított valamennyi számhoz, beleértve a tagállamok nemzeti számozási terveiben szereplő számokat, az [európai telefonszámozási tartományban (a továbbiakban: ETNS)] szereplő számokat és az ingyenesen hívható egyetemes nemzetközi hívószámokat (UIFN) is.

[...]”

– A hozzáférési irányelv

- 11 A 2009/140 irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (Hozzáférési irányelv) (HL L 108., 7. o.; a továbbiakban: hozzáférési irányelv) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A [keretirányelv] szerinti keretben ez az irányelv harmonizálja azt, hogy milyen módon szabályozzák a tagállamok az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és a kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférést, valamint ezek összekapcsolását. A cél az, hogy a belső piaci elvekkel összhangban, a hálózatok és szolgáltatások szolgáltatói közötti kapcsolatok olyan keretszabályozása jöjjön létre, amely fenntartható versenyhez, az elektronikus hírközlési szolgáltatások közötti együttműködési képességhez és a fogyasztók számára előnyökhöz vezet.

(2) Ez az irányelv jogokat és kötelezettségeket állapít meg az üzemeltetők számára és azon vállalkozások számára, amelyek az üzemeltetők hálózataihoz, illetve kapcsolódó eszközeihez kívánnak hozzáférni, illetve azokkal összekapcsolódni. Ez az irányelv célokat határoz meg [az NSZH-k] számára a hozzáférés és az összekapcsolás tekintetében, valamint eljárásokat állapít meg annak biztosítása érdekében, hogy [az NSZH-k] által előírt kötelezettségek felülvizsgálata megtörténjen, és e kötelezettségeket szükség szerint megszüntessék, amint a kívánt célok megvalósultak. Ebben az irányelvben a hozzáférés kifejezés nem jelenti a végfelhasználók általi hozzáférést.”

- 12 A hozzáférési irányelvnek „[Az NSZH-k] hatásköre és feladatköre a hozzáférés és az összekapcsolás tekintetében” című 5. cikkének szövege a következő:

„(1) [Az NSZH-k] – a [keretirányelv] 8. cikkében foglalt célok érdekében eljárva – ösztönzik és adott esetben biztosítják, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, a megfelelő hozzáférést és összekapcsolást, valamint a szolgáltatások átjárhatóságát, feladatkörüket oly módon gyakorolva, hogy az a hatékonyságot, a fenntartható versenyt, valamint a hatékony beruházást és innovációt előmozdítsa, és a végfelhasználók számára a lehető legelőnyösebb legyen.

Különösen, a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások vonatkozásában a 8. cikknek megfelelően tehető intézkedések sérelme nélkül, [az NSZH-k] megállapíthatnak:

- a) a végpontok közötti összeköttetés biztosításához szükséges mértékben kötelezettségeket a végfelhasználók hozzáférését ellenőrző vállalkozások számára, beleértve indokolt esetben a kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy kapcsolják össze hálózataikat, ha azok még nincsenek összekapcsolva;
- ab) indokolt esetben és a szükséges mértékben kötelezettségeket a végfelhasználók hozzáférését ellenőrző vállalkozások számára, hogy szolgáltatásaikat átjárhatóvá tegyék;

[...]

(2) Az (1) bekezdés alapján előírt kötelezettségeknek és feltételeknek objektívnek, átláthatónak, arányosnak és megkülönböztetésmentesnek [helyesen: hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek] kell lenniük, és a [keretirányelv] 6., 7. és 7a. cikkében említett eljárásokkal összhangban kell őket végrehajtani.

(3) Az (1) bekezdésben említett hozzáférés és összekapcsolás tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy [az NSZH]-nak legyen hatásköre arra, hogy – ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, valamint a [keretirányelv] 6., 7., 20. és 21. cikkében említett eljárásoknak megfelelően – indokolt esetben a saját kezdeményezésére beavatkozzon a [keretirányelv] 8. cikkében foglalt ágazatpolitikai célok védelme érdekében.”

- 13 A hozzáférési irányelvnek a „Kötelezettségek előírása, módosítása, illetve visszavonása” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy [az NSZH-knak] legyen hatásköre arra, hogy a 9–13a. cikkben meghatározott kötelezettségeket írjanak elő.

(2) Amennyiben a [keretirányelv] 16. cikke szerint végzett piacelemzés eredményeként egy üzemeltető egy bizonyos piacon jelentős piaci erővel rendelkezőként jelölnek ki, [az NSZH-k] szükség szerint előírják az ezen irányelv 9–13. cikkében meghatározott kötelezettségeket.

(3) Nem sértve:

– [...]

– a [keretirányelv] 12. és 13. cikkének rendelkezéseit, az [engedélyezési irányelv] melléklete B. részének az ugyanazon irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján alkalmazott 7. feltételét, az [egyetemes szolgáltatási irányelv] 27., 28. és 30. cikkének [...] a jelentős piaci erővel rendelkezőként kijelöltektől eltérő vállalkozásokra rótt kötelezettségeket tartalmazó, megfelelő rendelkezéseit, [...]

– [...]

[az NSZH-k] a 9–13. cikkben meghatározott kötelezettségeket nem írhatják elő olyan üzemeltetők számára, amelyeknek a (2) bekezdéssel összhangban történő kijelölésére nem került sor.

[...]

(4) Az e cikk szerint előírt kötelezettségeknek az azonosított probléma jellegén kell alapulniuk, és a [keretirányelv] 8. cikkében megállapított célokhoz képest arányosnak és indokoltaknak kell lenniük. Ilyen kötelezettségek csak az ugyanazon irányelv 6. és 7. cikkének megfelelő konzultációt követően írhatók elő.

[...]”

- 14 A hozzáférési irányelv „Árellenőrzési és költségszámítási kötelezettségek” című 13. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[Az NSZH] a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban az összekapcsolás és/vagy a hozzáférés bizonyos típusainak szolgáltatása tekintetében a költségmegtérülésre és az árszabályozásra vonatkozó kötelezettségeket állapíthat meg – beleértve az árak költségalapúságára vonatkozó és a költségszámítási rendszerekre vonatkozó kötelezettségeket – abban az esetben, ha a piacelemzés azt mutatja, hogy a tényleges verseny hiányának következtében az érintett üzemeltető a végfelhasználók kárára túlságosan magas szinten tarthatja az árakat vagy árprést alkalmazhat. [...]”

A 2009/136 irányelv

- 15 A 2009/136 irányelv (46) preambulumbekkezdése értelmében:

„Az egységes piac azt is jelenti, hogy a végfelhasználók hozzá tudnak férni a más tagállamok nemzeti számozási terveiben szereplő valamennyi számhoz, és hozzáférnek a szolgáltatásokhoz a Közösségen belül nem földrajzi számok segítségével, beleértve többek között az ingyenes és az emelt díjas telefonszámokat is. [...] A számozási erőforrásokhoz és az azokhoz kapcsolódó szolgáltatásokhoz való, határokon átnyúló hozzáférést csak objektíven indokolt esetekben szabad akadályozni, például a csalások vagy [...] visszaélések elleni küzdelem érdekében, amikor a számot kizárólag belföldi hatályúként határozzák meg [...], vagy ha az műszakilag vagy gazdaságilag nem kivitelezhető. [...]”

A holland jog

- 16 Az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkét a belső jogba átültető hírközlési törvény (Telecommunicatiewet, a továbbiakban: Tw) 6.5. cikke értelmében:

„(1) A nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások, amelyek e tekintetben a végfelhasználókhoz való hozzáférést ellenőrzik, biztosítják, hogy az [Európai] Unióban tartózkodó végfelhasználók hozzá tudjanak férni:

- a) az [...] Unión belül biztosított, egy nemzeti számozási tervben szereplő valamennyi számhoz,
- b) az [ETNS] valamennyi számához és
- c) [a Nemzetközi Hírközlési Unió (UIT)] által biztosított valamennyi számhoz,

és szolgáltatásokat vegyenek igénybe az a)–c) pontban említett számok használatával, kivéve ha ez műszakilag vagy gazdaságilag nem valósítható meg, vagy valamely hívott előfizető úgy döntött, hogy meghatározott földrajzi területeken lévő hívó felek hozzáférést korlátozza.

(2) Rendeletben vagy rendelet felhatalmazása alapján az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítésének biztosítására vonatkozó szabályok állapíthatók meg. E szabályok többek között az (1) bekezdésben említett számokhoz való hozzáférés díjaira vonatkozhatnak.

(3) A (2) bekezdésben hivatkozott szabályok az ott meghatározottak szerint eltérhetnek az (1) bekezdésben hivatkozott szolgáltatásnyújtók kategóriái tekintetében. E szabályok révén feladatok és hatáskörök ruházhatók a[z ACM-re].”

- 17 Az interoperabilitásra vonatkozó határozatot (Besluit Interoperabiliteit, a továbbiakban: BI) a Tw alapján fogadták el. A BI – 2013. július 1-jétől hatályos változata szerinti – 5. cikkének szövege a következő:

„(1) A nyilvános telefonszolgáltatásokat nyújtó vállalkozás vagy az abban részesedéssel rendelkező, nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozás, amely e tekintetben a végfelhasználókhöz való hozzáférést ellenőrzi, biztosítja, hogy a végfelhasználók az [...] Unióban nem földrajzi számok használatával szolgáltatásokat tudjanak igénybe venni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség mindenképpen magában foglalja, hogy az (1) bekezdésben említett, nyilvános telefonszolgáltatásokat nyújtó és nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozások a 0800-as, 084-es, 085-ös, 087-es, 088-as, 0900-as, 0906-os, 0909-es, 116-os, 14-es vagy 18-as előhívószámú számok hívása tekintetében azon díjakhoz hasonló díjakat alkalmaznak, amelyeket e vállalkozások a földrajzi számok tekintetében alkalmaznak, és kizárólag akkor alkalmaznak eltérő díjakat, ha ez szükséges az e nem földrajzi számok hívásával kapcsolatos járulékos költségek fedezéséhez. Miniszteri rendelet elrendelheti, hogy e kötelezettség vonatkozik a szolgáltatók más kategóriáira vagy a nem földrajzi számok más kategóriára is.

(3) Az (1) bekezdésben említett kötelezettségre vonatkozó részletesebb szabályok miniszteri rendeletben határozhatók meg.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 18 A KPN nem földrajzi számok felé irányuló hívástranzit-szolgáltatásokat nyújt Hollandiában, amelyek az e számok felé irányuló forgalmának körülbelül 20%-át teszik ki.
- 19 Az ACM, miután megállapította, hogy a KPN a BI 5. cikkét megsértve magasabb díjakat alkalmazott a nem földrajzi számok hívása tekintetében nyújtott tranzitszolgáltatások kapcsán, mint az ugyanilyen, földrajzi számokra irányuló hívások tekintetében nyújtott szolgáltatások vonatkozásában, valamint hogy e különbséget nem indokolták járulékos költségek, NSZH-i minőségében eljárva, 2013. október 18-i határozatával meghagyást bocsátott ki a KPN-nel szemben, amelyben arra kötelezte, hogy napi 25 000 euró, összesen legfeljebb 5 millió euró összegű kényszerítő bírság terhe mellett igazítsa ki díjait.
- 20 A KPN e határozattal szemben keresetet nyújtott be a College van Beroep voor het bedrijfslevenhez (gazdasági ügyekben eljáró közigazgatási fellebbviteli bíróság).
- 21 Keresetének alátámasztásaként a KPN többek között arra hivatkozott, hogy a BI 5. cikke nem felel meg az ÚKSZ-nek, amely áellenőrzést csak a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatók tekintetében engedélyez, méghozzá kizárólag piacelemzés elvégzését követően. Hasonlóképpen, a KPN úgy véli, hogy tranzitszolgáltatói minőségében ő nem tartozik a BI 5. cikkének hatálya alá. Ugyanakkor e társaság arra hivatkozik, hogy az ACM határozata aránytalan és nem megfelelő indokoláson alapul, mivel e hatóság – tévesen – úgy ítélte meg, hogy a BI 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a tranzitszolgáltatások nyújtásával összefüggő járulékos költségek nem lehetnek magasabbak, mint azok a díjak, amelyek szigorú költségalapúságon alapulnak. E tekintetben a KPN azt állítja, hogy az általa nyújtott tranzitszolgáltatásoknak elenyésző kihatása van a globális díjakra, és hogy a nem földrajzi számok felé irányuló hívások tranzitszolgáltatásainak díja ésszerű mértékű.
- 22 Az ACM határozatának megalapozottságát azzal az állítással indokolja, hogy a tranzitszolgáltatások díjai egyenértékűségének szabálya az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkén alapul, amely előírja a tagállamok számára, hogy hozzozzák az annak biztosításához szükséges minden lépést, hogy a végfelhasználók szabadon hozzáférhessenek a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz, és amely így lehetővé teszi az e hozzáférésnek a túlzottan magas díjak alkalmazásából eredő akadályai elleni küzdelmet.

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság arra szeretne választ kapni, hogy a BI 5. cikke összeegyeztethető-e az uniós joggal, lévén, hogy e cikk a Tw 6.5. cikkén alapul, amely az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkét ülteti át. E bíróság e tekintetben azt kérdezi, hogy az a tény, hogy a BI 5. cikke nem írja elő előzetes piacelemzés készítését valamely díjszabályozás elfogadását megelőzően, összhangban van-e az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkével.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság azon a véleményen van, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkében foglalt „minden szükséges lépés” kifejezés arra utal, hogy a díjszabályozás elfogadása – főszabály szerint – megengedett. Kiemelve, hogy a 2009/136 irányelv (46) preambulumbekzdése azt sugallja, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv e cikke csak azokra a szükséges intézkedésekre vonatkozik, amelyekre a tagállamok közötti, határokon átnyúló telefonszolgáltatások biztosítása érdekében van szükség, úgy véli, hogy felmerül a kérdés, hogy az említett cikk értelmezhető-e akként, hogy – mivel a nem földrajzi számok technikai szempontból határokon átnyúló módon is hívhatók – a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok megtehetik a díjak formájában jelentkező akadályok felszámolásához szükséges intézkedéseket is.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az a körülmény, hogy a díjakat a nem földrajzi számok használatával nyújtott szolgáltatásokhoz való hozzáférés akadályának tekintsek-e, attól is függhet, hogy e díjak milyen mértékben haladják meg a földrajzi számok hívásához használt díjakat.
- 26 E bíróság e tekintetben egyrészt kiemeli, hogy a nem földrajzi számok felé irányuló hívások tranzitszolgáltatásainak díjai olyan magasak is lehetnek, hogy arra kényszerítik a végfelhasználókat, hogy mellőzzék e szolgáltatások igénybevételét. Másrészt, szerinte elismerhető, hogy minden egyes, a nem földrajzi számok felé irányuló hívások tranzitszolgáltatásainak díjait érintő áremelkedés az e szolgáltatások iránti kereslet bizonyos mértékű visszaesésével jár. Ugyanakkor az említett bíróság szerint magasabb díjak alkalmazása a nem földrajzi számok felé irányuló hívások tranzitszolgáltatásaihoz való hozzáférés tekintetében, mint a földrajzi számok tekintetében csupán marginális hatással járhat. A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy ez utóbbi esetben megerősíthető-e az az állítás, hogy a végfelhasználók nem férhetnek hozzá a nem földrajzi számok használatával nyújtott szolgáltatásokhoz. Egyébiránt megjegyzi, hogy az ACM határozata csak a KPN által a nem földrajzi számok felé irányuló hívások tranzitszolgáltatásai ellenében felszámított díjakat érinti, amelyek az e számok felé lebonyolított összforgalmának körülbelül 20%-át teszik ki.
- 27 Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság arra szeretne választ kapni, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkének (1) bekezdése megengedi-e azt, hogy a díjszabályozást a hozzáférési irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említett hatáskört gyakorló NSZH-tól eltérő hatóság állapítsa meg, és hogy kizárólag ez utóbbi hatóság rendelkezzen hatáskörrel e szabályozás alkalmazására.
- 28 A College van Beroep voor het bedrijfsleven e körülmények között határozott úgy, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „1) Lehetővé teszi-e az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke a díjak szabályozását, anélkül hogy a piacelemzésből az derült ki volna ki, hogy az egyik fél a szabályozott szolgáltatás tekintetében jelentős piaci erővel rendelkezik, miközben a nem földrajzi számok határokon átnyúló tárcsázhatósága műszakilag minden további nélkül lehetséges, és az e számokhoz való hozzáférés egyetlen akadálya, hogy olyan díjakat alkalmaznak, amelyek miatt a hívás a nem földrajzi számok esetében drágább, mint a földrajzi számok esetében?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén [...] a következő két kérdés merül fel:
- a) Akkor is szabályozhatók-e a díjak, ha a magasabb díjak csak korlátozottan gyakorolnak hatást a hívások számára a nem földrajzi számok esetében?

- b) Mennyiben vizsgálhatja még meg a nemzeti bíróság, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke alapján szükséges díjintézkedés annak céljára tekintettel nem aránytalanul megterhelő-e a tranzitszolgáltatóra?
- 3) Lehetővé teszi-e az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkének (1) bekezdése, hogy az e rendelkezésben említett lépéseket a hozzáférési irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említett hatáskört gyakorló [NSZH]-tól eltérő hatóság tegye meg, és [hogy kizárólag ez utóbbi hatóság rendelkezzen hatáskörrel e szabályozás alkalmazására]?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a második kérdésről

- 29 Első és második kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy az uniós jogot úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke alapján olyan díjszabási kötelezettséget írjon elő, mint az alapügy tárgyát képező, annak érdekében, hogy megszüntesse az Unión belül a nem földrajzi számok hívása elé gördülő olyan akadályt, amely nem műszaki jellegű, hanem a kivetett díjak eredménye, anélkül, hogy olyan piacelemzés elvégzésére került volna sor, amelyből az derült volna ki, hogy az érintett vállalkozás jelentős piaci erővel rendelkezik. Igenlő válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy előírható-e ilyen kötelezettség olyankor, amikor a díjnak csupán korlátozott a kihatása a nem földrajzi számok felé irányuló hívások mennyiségére, és a nemzeti bíróság mérlegelési mozgástérrel rendelkezik-e azon kérdés eldöntését illetően, hogy az ilyen kötelezettség nem jelent-e túlzott megterhelést a hívástranzit-szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató számára.
- 30 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, hogy az alapügy tárgyát képező díjszabási kötelezettséget a KPN számára írták elő, amely nem földrajzi számok felé irányuló hívástranzit-szolgáltatásokat nyújt. E szolgáltatások valamely elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató hálózatán belüli hívásoknak egy másik szolgáltató hálózatába – az említett tranzitszolgáltatásokat nyújtó cég köztes hálózata segítségével – történő átirányításából állnak. E kötelezettséget azért írták elő a KPN számára, hogy biztosítani tudják a nem földrajzi számok felé irányuló hívástranzit-szolgáltatások díjainak és a földrajzi számok felé irányuló ugyanezen szolgáltatások díjainak egyenértékűségét, valamint az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkében említett cél elérését.
- 31 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke (1) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható – kivéve azt az esetet, ha valamely hívott előfizető kereskedelmi okokból úgy döntött, hogy meghatározott földrajzi területeken lévő hívó felek hozzáférését korlátozza – a hatáskörrel rendelkező hatóságok minden szükséges lépést megtegyenek többek között annak biztosítására, hogy a végfelhasználók hozzá tudjanak férni a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz az Európai Unión belül.
- 32 Sem az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke (1) bekezdésének a) pontja, sem ugyanezen irányelv más rendelkezése nem pontosítja, hogy mi értendő „minden szükséges lépés” alatt, továbbá nem pontosítja sem e rendelkezések jellegét, sem azt, hogy az NSZH-k hatáskörrel rendelkeznek-e az ilyen intézkedések meghozatalára, így felmerül a kérdés, hogy az olyan díjszabási kötelezettség, mint az alapügy tárgyát képező, az e cikkben említett cél elérése érdekében előírható-e. E körülményekre tekintettel azt kell megvizsgálni, hogy a keretirányelv, valamint a hálózatok és szolgáltatások szabályozásának harmonizált keretét alkotó többi egyedi irányelv tartalmaz-e az e kérdés megválaszolását lehetővé tévő iránymutatásokat.

- 33 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem annak szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az említett rendelkezés részét képezi (T-Mobile Austria ítélet, C-282/13, EU:C:2015:24, 32. pont).
- 34 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy 1. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a hozzáférési irányelv a keretirányelvben ismertetett azon háttérbe illeszkedik, amely összehangolja azt, hogy a tagállamok miként szabályozzák az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és a hozzájuk kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférést, valamint azok összekapcsolását. Ezen irányelv célja az, hogy a belső piaci elvekkel összhangban, a hálózatok és szolgáltatások szolgáltatói közötti kapcsolatok olyan keretszabályozása jöjjön létre, amely fenntartható versenyt eredményez, biztosítja az elektronikus hírközlési szolgáltatások interoperabilitását, mindeközben a fogyasztók számára előnyökkel jár. A hozzáférési irányelv többek között meghatározza a hozzáférést és az összekapcsolhatóságot illetően az NSZH-kra rótt célkitűzéseket.
- 35 A hozzáférési irányelv 5. cikke (1) bekezdésének első albekezdése az NSZH-k hatáskörére és feladatkörére vonatkozik, a hozzáférés és az összekapcsolás tekintetében. E rendelkezés előírja, hogy e hatóságok – a keretirányelv 8. cikkében foglalt célok érdekében eljárva – ösztönzik és adott esetben biztosítják, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, a megfelelő hozzáférést és összekapcsolást, valamint a szolgáltatások interoperabilitását, feladatkörüket oly módon gyakorolva, hogy az előmozdítsa a hatékonyságot és a fenntartható versenyt, ösztönözze a hatékony beruházást és az innovációt, a végfelhasználók számára pedig a lehető legelőnyösebb legyen (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-227/07, EU:C:2008:620, 64. pont).
- 36 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság e tekintetben korábban már kimondta, hogy a hozzáférési irányelv 5. cikkének (1) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy az NSZH-k feladata a megfelelő hozzáférés és összekapcsolás, valamint a szolgáltatások interoperabilitásának biztosítása taxatív fel nem sorolt eszközökkel (lásd ebben az értelemben: TeliaSonera Finland ítélet, C-192/08, EU:C:2009:696, 58. pont).
- 37 Ennek keretében ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjának megfelelően a 8. cikk értelmében vett jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokkal szemben hozható intézkedések sérelme nélkül, az említett hatóságok kötelezettségeket állapíthatnak meg a „végfelhasználók hozzáférését ellenőrző vállalkozások számára, beleértve indokolt esetben a kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy kapcsolják össze hálózataikat”, kizárólag a végponttól végpontig tartó összekapcsolás biztosítása céljából (lásd ebben az értelemben: TeliaSonera Finland ítélet, C-192/08, EU:C:2009:696, 59. pont).
- 38 A hozzáférési irányelv 5. cikkének (3) bekezdése a hozzáférésre és az összekapcsolásra is vonatkozik, és az NSZH-kat önálló beavatkozási hatáskörrel ruházza fel, akként rendelkezve, hogy az említett hatóságok saját kezdeményezésükre beavatkozhatnak többek között annak érdekében, hogy biztosítsák a keretirányelv 8. cikkében meghatározott célok tiszteletben tartását, a hozzáférési irányelv rendelkezéseinek, valamint a különösen a keretirányelv 6. és 7. cikkében említett eljárásoknak megfelelően.
- 39 Így tehát a keretirányelv és a hozzáférési irányelv e rendelkezései lehetővé teszik az NSZH-k számára, hogy a jelentős piaci erővel nem rendelkező, de a végfelhasználók hozzáférését ellenőrző vállalkozásokkal szemben intézkedéseket rendeljenek el (lásd ebben az értelemben: TeliaSonera Finland ítélet, C-192/08, EU:C:2009:696, 62. pont).
- 40 A hozzáférési irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok biztosítják, hogy [az NSZH-knak] legyen hatáskörük arra, hogy az ezen irányelv 9–13a. cikkében meghatározott kötelezettségeket írjanak elő, különösen az említett irányelv 13. cikke szerinti árelőellenőrzéssel kapcsolatos kötelezettségeket.

Ugyanezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében, amennyiben a keretirányelv 16. cikke szerint végzett piacelemzés eredményeként egy üzemeltetőt egy bizonyos piacon jelentős piaci erővel rendelkezőként jelölnek ki, az NSZH-k előírják számára az említett kötelezettségeket.

- 41 A hozzáférési irányelv 8. cikke (3) bekezdésének megfelelően, nem sértve bizonyos rendelkezéseket, például az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkét, amelyek kötelezettségeket írnak elő a jelentős piaci erővel rendelkezőként kijelöltektől eltérő vállalkozások számára, az NSZH-k csak az ugyanezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti, jelentős piaci erővel rendelkezőként kijelölt szolgáltatók számára írhatnak elő többek között a hozzáférési irányelv 13. cikkében meghatározott árellenőrzési kötelezettségeket.
- 42 Következésképpen, amint arra a főtanácsnok az indítványának 47. pontjában rámutatott, a hozzáférési irányelv 8. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy egyes rendelkezések, így többek között az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikkének esetét „kivéve” az NSZH-k nem írhatnak elő a hozzáférési irányelv 13. cikkében hivatkozottakhoz hasonló árellenőrzési kötelezettségeket az adott piacon jelentős piaci erővel nem rendelkező üzemeltetőkkel szemben. Így a hozzáférési irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével nem ellentétes, ha az ezen irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettekhez hasonló, árellenőrzési kötelezettségeket írnak elő azon szolgáltató számára, amely nem rendelkezik jelentős piaci erővel, az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke alapján, amennyiben e rendelkezés alkalmazási feltételei teljesülnek.
- 43 Ebből következik, hogy az NSZH-k az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke alapján, a hozzáférési irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettekkel összehasonlítható díjszabási kötelezettségeket írhatnak elő valamely olyan szolgáltató számára, amely nem rendelkezik jelentős piaci erővel, de a végfelhasználók hozzáférést ellenőrzi, ha az ilyen kötelezettség szükséges és arányos intézkedést képez annak biztosításához, hogy a végfelhasználók hozzáférhessenek a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz az Unióban, aminek megítélése – figyelemmel a releváns körülmények összességére, különösen a szóban forgó díjaknak a végfelhasználók említett szolgáltatásokhoz való hozzáféréseire gyakorolt hatására – a nemzeti bíróság feladata.
- 44 Ezen értelmezés egyébként összeegyeztethető az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke által megvalósítani kívánt céllal, amely főként abból áll, hogy az Unión belül biztosítsák a végfelhasználók számára a hozzáférést a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz, valamint az egyetemes szolgáltatási irányelv céljával, amely arra irányul, hogy a belső piaci elvekkel összhangban, a hálózatok és szolgáltatások szolgáltatói közötti kapcsolatok olyan keretszabályozása jöjjön létre, amely fenntartható versenyt eredményez, biztosítja az elektronikus hírközlési szolgáltatások interoperabilitását, mindeközben a fogyasztók számára előnyökkel jár.
- 45 Egyébként hangsúlyozni kell, hogy a hozzáférési irányelv 5. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 8. cikkének (4) bekezdése meghatározza azokat a feltételeket, amelyeknek az NSZH-k által az elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók számára az ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése és 8. cikke alapján előírt kötelezettségeknek meg kell felelniük.
- 46 Ily módon a hozzáférési irányelv 5. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az e cikk (1) bekezdése alapján előírt kötelezettségeknek és feltételeknek objektívnek, átláthatónak, arányosnak és hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük, és a keretirányelv 6., 7. és 7a. cikkében említett eljárásokkal összhangban kell őket végrehajtani.
- 47 A hozzáférési irányelv 8. cikkének (4) bekezdése szerint az e cikknek megfelelően előírt kötelezettségeknek az azonosított probléma jellegén kell alapulniuk, a keretirányelv 8. cikkében említett célokra tekintettel arányosoknak és indokoltaknak kell lenniük, és csak a keretirányelv 6. és 7. cikkében meghatározott konzultációt követően írhatók elő.

- 48 E tényezők összességéből az következik, hogy az olyan díjszabási kötelezettségnek, mint az alapügy tárgyát képező, amelyet az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke alapján fogadtak el, eleget kell tennie a jelen ítélet 43., 46. és 47. pontjában említett feltételeknek is, aminek megítélése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.
- 49 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett első és második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke alapján olyan díjszabási kötelezettséget írjon elő, mint az alapügy tárgyát képező, annak érdekében, hogy megszüntesse az Unión belül a nem földrajzi számok hívása elé gördülő olyan akadályt, amely nem műszaki jellegű, hanem a kivetett díjak eredménye, anélkül hogy olyan piacelemzés elvégzésére került volna sor, amelyből az derült volna ki, hogy az érintett vállalkozás jelentős piaci erővel rendelkezik, ha az ilyen kötelezettség szükséges intézkedést képez ahhoz, hogy a végfelhasználók hozzáférhessenek a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz az Unión belül. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megítélése, hogy e feltétel teljesül-e, a díjszabási kötelezettség objektív, átlátható, arányos és hátrányos megkülönböztetéstől mentes-e, az azonosított probléma jellegén alapul-e, és a keretirányelv 8. cikkében említett célokra tekintettel indokolt-e, továbbá hogy betartották-e a keretirányelv 6., 7. és 7a. cikkében foglalt eljárásokat.

A harmadik kérdésről

- 50 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy az uniós jogot úgy kell-e értelmezni, hogy valamely tagállam rendelkezhet úgy, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke szerinti olyan díjszabási kötelezettséget, mint az alapügy tárgyát képező, az ÜKSZ végrehajtásával általában megbízott NSZH-tól eltérő nemzeti hatóság írja elő.
- 51 Az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke úgy rendelkezik, hogy az ott említett intézkedéseket a „hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok” hozzák meg. A hatáskörrel rendelkező hatóság fogalma ugyanakkor sem a keretirányelvben, sem az egyetemes szolgáltatási irányelvben nincs meghatározva.
- 52 Mindenesetre e tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a keretirányelv 2. cikkének g) pontja szerint az NSZH a tagállam által az ezen irányelvben és az annak 2. cikke 1) pontjában említett egyedi irányelvekben foglalt szabályozási feladatok bármelyikével megbízott szerv vagy szervek. A keretirányelv 2. cikkének 1) pontjában meghatározott egyedi irányelvnek minősülő egyetemes szolgáltatási irányelv 2. cikkének első bekezdése szerint ez utóbbi irányelv alkalmazásában ezt a fogalommeghatározást kell alkalmazni.
- 53 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, még ha a tagállamok e területen intézményi önállósággal rendelkeznek is a keretirányelv 2. cikkének g) pontja szerinti NSZH-ik szervezésének és felépítésének tekintetében, ezen önállóságukat csak az ezen irányelv által meghatározott célkitűzések és kötelezettségek tiszteletben tartásával gyakorolhatják (lásd: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones ítélet, C-82/07, EU:C:2008:143, 24. pont; Base és társai ítélet, C-389/08, EU:C:2010:584, 26. pont).
- 54 Ráadásul a Bíróság korábban már kimondta, hogy a keretirányelv 3. cikke szerint a tagállamok többek között biztosítják, hogy az NSZH-kra ruházott valamennyi feladatot a hatáskörrel rendelkező szerv végezze, biztosítják e hatóságok függetlenségét azáltal, hogy gondoskodnak e hatóságoknak minden, elektronikus hírközlő hálózatokat, berendezéseket vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szervezettől való jogi elkülönüléséről és funkcionális függetlenségéről, és biztosítják, hogy az említett hatóságok pártatlanul és átlátható módon és megfelelő időben gyakorolják hatáskörüket. Ezenkívül ugyanezen irányelv 4. cikke szerint ugyanezen hatóságok határozatai az érintett felektől független szervnél hatékony jogorvoslati kérelemmel megtámadhatók (lásd: Base és társai ítélet, C-389/08, EU:C:2010:584, 29. pont).

- 55 A keretirányelv 3. cikkének (2), (4) és (6) bekezdése szerint a tagállamoknak nem csak az NSZH-k függetlenségét kell biztosítaniuk, azáltal hogy gondoskodnak e hatóságoknak minden, elektronikus hírközlő hálózatokat, berendezéseket vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szervezettől való jogi elkülönüléséről és funkcionális függetlenségéről, hanem könnyen hozzáférhető módon közzé is kell tenniük az említett hatóságok által az ÚKSZ-nek megfelelően ellátandó feladatokat, különösen olyankor, amikor a feladatokat több szerv között osztják meg, és be kell jelenteniük a Bizottságnak az e feladatokkal megbízott hatóságok nevét, valamint feladatköreiket (lásd ebben az értelemben: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones ítélet, C-82/07, EU:C:2008:143, 25. pont; UPC Nederland ítélet, C-518/11, EU:C:2013:709, 52. pont).
- 56 Következésképpen, ha e feladatokat, még ha csak részben is, az ÚKSZ végrehajtásával általában megbízott NSZH-ktől eltérő nemzeti hatóság hatáskörébe utalják, az egyes tagállamok feladata ügyelni arra, hogy e másik hatóság ne legyen közvetlenül vagy közvetetten bevonva a keretirányelv szerinti „üzemeltetési funkciókba” (lásd ebben az értelemben: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones ítélet, C-82/07, EU:C:2008:143, 26. pont).
- 57 Ebből következik, hogy az uniós jog megengedi, hogy valamely tagállam az ÚKSZ végrehajtásából eredő feladatokat több szerv hatáskörébe utaljon, azzal a feltétellel, hogy feladataik ellátása során e szervek mindegyike megfelel a szakértelem, a függetlenség, a pártatlanság és az átláthatóság feltételeinek, amelyeket a keretirányelv ír elő, és e szervezetek határozatai az érintett felektől független szervnél hatékony jogorvoslati kérelemmel megtámadhatók. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megítélése, hogy az a nemzeti hatóság, amely az alapügy tárgyát képező díjszabási kötelezettséget elrendelte, megfelel-e e feltételek összességének.
- 58 A fentiekre tekintettel az előterjesztett harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam rendelkezhet úgy, hogy az egyetemes szolgáltatási irányelv 28. cikke szerinti olyan díjszabási kötelezettséget, mint az alapügy tárgyát képező, az ÚKSZ végrehajtásával általában megbízott NSZH-től eltérő nemzeti hatóság is előírhatja, amennyiben e hatóság megfelel a szakértelem, a függetlenség, a pártatlanság és az átláthatóság feltételeinek, amelyeket a keretirányelv ír elő, és az általa hozott határozatok az érintett felektől független szervnél hatékony jogorvoslati kérelemmel megtámadhatók, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

- 59 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező hatóság számára, hogy a 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) 28. cikke alapján olyan díjszabási kötelezettséget írjon elő, mint az alapügy tárgyát képező, annak érdekében, hogy megszüntesse az Európai Unión belül a nem földrajzi számok hívása elé gördülő olyan akadályt, amely nem műszaki jellegű, hanem a kivetett díjak eredménye, anélkül hogy olyan piacelemzés elvégzésére került volna sor, amelyből az derült**

volna ki, hogy az érintett vállalkozás jelentős piaci erővel rendelkezik, ha az ilyen kötelezettség szükséges és arányos intézkedést képez ahhoz, hogy a végfelhasználók hozzáférhessenek a nem földrajzi számokat használó szolgáltatásokhoz az Unión belül.

A nemzeti bíróság feladata annak megítélése, hogy e feltétel teljesül-e, a díjszabási kötelezettség objektív, átlátható, arányos és hátrányos megkülönböztetéstől mentes-e, az azonosított probléma jellegén alapul-e, és a 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) 8. cikkében említett célokra tekintettel indokolt-e, továbbá hogy betartották-e a 2009/140 irányelvvel módosított 2002/21 irányelv 6., 7. és 7a. cikkében foglalt eljárásokat.

- 2) Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam rendelkezhet úgy, hogy a 2009/136 irányelvvel módosított 2002/22 irányelv 28. cikke szerinti olyan díjszabási kötelezettséget, mint az alapügy tárgyát képező, az elektronikus hírközlő hálózatokra és elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó új uniós keretszabályozás végrehajtásával általában megbízott nemzeti szabályozó hatóságtól eltérő nemzeti hatóság is előírhatja, amennyiben e hatóság megfelel a szakértelem, a függetlenség, a pártatlanság és az átláthatóság feltételeinek, amelyeket a 2009/140 irányelvvel módosított 2002/21 irányelv ír elő, és az általa hozott határozatok az érintett felektől független szervnél hatékony jogorvoslati kérelemmel megtámadhatók, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások